

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Relatio orientalium ad imperatorem, cui symbolum sanctorum Nicaenorum
patrum praeosuerunt, referentes de sanctae & oecumenicae Synodi
decretis super ilbellis, quos sanctissimi Cyrillus & Memnon ipsi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431

Τ Α ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ. ACTA CONCILII ABVLI.

Αναφορὰ τῆς ἀνατολικῶν πατρῶν βασιλείας ἧς παρὲς ταύτην τὸ σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀγίας πατρῆων, αἰαγαζόντες τὰ ἀπὸ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης σιωδότου τυπωθέντα ἔπι τοῖς παροδοῦσιν * αὐτῆς λιβέλλοις ὧσα Κυρίλλου καὶ Μένωνος τῆς ἀγιωτάτων ἡλίου ἐσάλην Εἰρήναιω κόμητι, καὶ δι' αὐτὸν ἀπέδοσαν.

Relatio orientalium ad imperatorem, cui symbolum sanctorum Nicænorum patrum præposuerunt, referentes de sanctæ & œcumenicæ Synodi decretis super libellis, quos sanctissimi Cyrillus & Memnon ipsi obtulerūt. Fuit autem relatio hæc ad Irenæum comitem missa, & per ipsum imperatori exhibita.

ΘΡΗΝΩΝ ὡς ἀληθῶς καὶ δακρύων καὶ ὀδύμενῶν ἀξία τὰ ὑπὸ τῆς λεγομένης Ἐπισκοπῆς Ὁλιμῶν ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ θανάτῳ καὶ τῇ μετὰ καὶ ἀρρήτῃ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια πάροισι. καὶ καταρεθέντες γὰρ ὑφ' ἡμῶν διὰ τὰς πολλὰς αὐτῶν παρανομίας Κυρίλλου καὶ Μένωνος, καὶ διὰ τὸ δυσσεβῆς Ἀπολιναρίου φρόνημα, ὃ ἐν τοῖς κεφαλαίοις τοῖς ὑπὸ αὐτῶν πεμφθεῖσιν ὁρίκαμεν, λιβέλλοις, ὡς ἐγνωμεν ἔπι τῷ παρόντος, ἔδοσαν τοῖς λοιποῖς τὰ ἀδύσημα ἐμείνα πεποιθήσοι, καὶ τοῖς κεφαλαίοις ἐκείνοις τοῖς ἀίρετικοῖς καὶ ἀπογορεύσασιν καὶ διὰ τῶν παρ' ἡμῶν τῶν τῆς ἀκοινωνήσεως ὑποβληθέντες Ἐπιλήμιω, ὡς παρ' ἡμῶν ἀδικηθέντες, καὶ δικασταῖς χριστιανῶν τοῖς ὑποβληθεῖσιν οὗσι, καὶ τοῖς ἴσοις ἐκλήμασιν ὑποκειμένοις, ἐκάλεισαν ἡμαῖς εἰς κελίεσσιν, ὅθεν ἀκήρατον τῆς ὀρθοδόξιας πίστιν διαφυλάττειν παροαιρουμένων. εἶτα ἡμῶν

NÆ temerarii eorum conatus qui episcopi dicuntur, lamentatione, lacrymis & luctu sunt digni: siquidem etiam magna illa secretaque ecclesiæ mysteria, tamquam in scena ac theatro, ludibrio exponunt. Etenim Cyrillus & Memnon propter multa scelera, impiumque Apollinarismum, quem ex capitibus, quæ ipse (Cyrillus) emisit, deprehendimus, a nobis exauctorati, libellos quosdam, ut in præsentia accepimus, reliquis qui illa nefaria perpetraverant, & illis hæreticis capitibus subscripserant, exhibuerunt; atque ob id excommunicationis censura a nobis subiecti, tamquam iniuria fuissent a nobis affecti, iudicibusque vsi præuaricata legis reis, iisdemque criminibus implicatis, nos, quibus propositum est orthodoxam fidem integram conseruare, in iudicium vocauerunt. Postea vero,

Innocentium absolutionem id fuisse indicare videtur. Omnia hæc mera maledicia sunt, & calumniose impostura.

Schismatici ad Synodum citati, compere non sunt ausi, ut ipsi met facerent.

cum competenter respondi-
mus, pietatis vestrae placitum hac
de re expectari oportere, atque
haec etiam bis & ter dixissemus;
pietatis functione sacerdotalem,
vt sibi persuadent, illis restituc-
runt: idem moliti, ac si quis, cum
ipse sit ligatus, neque semetipsum
a vinculis expedire valeat, alium
tamen solvere conetur. Nam si
Memnonis & Cyrilli depositio a
nobis facta, valida non fuisset; nec
libellos exhiberi, nec depositos
absolui, quod ipsi putant, oportebat.
Sin autem ea exauctoratio
vere iusta legitimaque fuit, vt re-
uera fuit; horum quoque excom-
municatio, perinde ac depositio,
iusta validaque existet: ab iisdem
enim haec & illa manauit. Haec
cum ita se habeant, quomodo ex-
communicationis vinculis inno-
dati, & omni sacerdotali func-
tione priuati, depositis sacerdotii
ministerium restituere potuerunt,
idque maioribus quoque sese in-
uoluentes criminibus? Quippe
excommunicati cum essent, com-
munionem temere attentarunt,
& cum depositis, etiam ante ridi-
culam illam absolutionem, con-
tra iura communicauerunt. Ro-
gamus itaque maiestatem vest-
stram, ne ecclesiasticas leges pro-
culcatas neglectui habeat; sed vt
fidem impugnatam quam celer-
rime vindicet, nobisque infidiis
appetitis (nam sexcenta mala, ea-
que extrema, minantur) succur-
rat, & hinc liberatos ad regiam
ciuitatem euocet; vt coram pie-
tate vestra illorum iniquitatem
& impietatem redarguamus. Per-
suasum enim habemus, fieri non
posse, vt legitimo ordine, quae
proposita sunt, constituantur, nisi

*Schismatici Synodum Constantino-
polim aut Nicomediae dolose trans-
ferri efflagitant.*

ἀκολουθῶνς ὑποκρινάμενων, ὡς καὶ ἡ
ἀναμείναι τὰ ᾧ τῆς ὑμετέρας δι-
σεβείας τυπούμενα, καὶ δις καὶ τρίς
ταῦτα εἰρηκότων, παιδιὰν ἡ ἡσάμενοι
ἔδῃ τῆ δισεβείας δεσμοῖς, ἀπέδοσαν
αὐτοῖς, ὡς γε νομίζοισι, τῆ ἱερουργίαν
ὅμοια ποιῶντες, ὡσπερ αὐτῶν εἰς δε-
σεμῶν, καὶ εἰ αὐτῶν τῶν δεσμῶν ἀπαλ-
λαξάμεν διωάμενος, ἕτερον λύειν
ἴπληρησεν. εἰ μὲν γὰρ ἐκ ἀξιοχρεως
ἡ ᾧ ἡμῶν γρηγορήν Μέμνονος
καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν ἄλλων, ἐξελῶ μη-
δὲ λιβέλλοις δοθῶναι, μηδὲ λυθῆ-
ναι, ὡς γε νομίζοισι, ἔδῃ καὶ τῶν ἄλλων
ταῖς εἰς ἡλλησῶν, ὡσπερ οὐκ ἡλλησῶν,
ἀξιοχρεως ἡ, καὶ ἡ ἀκοινωνησία ὡς-
αὐτῶν ἀξιοπτος καὶ βεβήα. ᾧ γὰρ
τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἀκείνη ἐχρησῶ. ἑσῶν
ἡ οὕτως ἐχρησῶν, πῶς οἶόν τε ἡ ἔδῃ
ἀκοινωνησῶν, καὶ πάσης ἱερουργίας
κεκωλυμένους, τοῖς καὶ τῶν ἱε-
ρουργίαν ὁποδῶναι, καὶ ταῦτα μείζον
ἐκλήμασιν εἰ αὐτῶν ᾧ ἐπιείρηταις;
ἀκοινωνησῶν γὰρ ὄντες, τῆ τε κοινωσίας
κατετόλμησαν, καὶ τοῖς καὶ τῶν ἱε-
ρουργίαν ὁποδῶναι, καὶ ᾧ τῶν
καταγέλαστος λύσεως. δεόμεθα ἡ
νῦν τῶν ὑμετέρου κράτους μὴ ᾧ τῶν
ἔδῃ ἐκκλησιαστικοῖς πατῶν ἱε-
ρουργίαις, ἀλλ' ὡς τάχα ἐπαμῶναι
τῆ πῶν πολεμουμένη, καὶ ἡμῶν ἴπ-
βουλομένη. μὲν γὰρ ἡμῶν ἀ-
πλοδοσῶν ἀνήκεστα καὶ κελῶσαι ἡμῶν
ἐν τῶν ἀπαλλαγῶν, καὶ εἰς τῶν
βασιλέα πόλιν παραγῶναι, ἵνα
ἴπ τῆ δισεβείας τῆς ὑμετέρας καὶ
τῶν παρανομῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀσε-
βειαν διελέγξωμεν. ἀδῶν γὰρ,
ὡς ἡ γῶν, διχα τῶν ὑμετέρας κα-
ποῖς διτῶν καὶ ἐν τῶν τῶν
ᾧ

ANNO CHRISTI 431.

ἱερουργίας ἀποργίας

ἐπαμῶναι

